

[Forsvarsministeren.]

Fremstilling end i sine foregaaende Udtalelser og derfor ikke direkte havde sagt, at Admiralen havde haft nogen Andel deri. Men det er skrevet saaledes, at enhver, der læser det, vil kunne læse mellem Linierne, at Admiralen ilede hjem, for at en ny Paragraf kunde komme ind, en Lemlæstelse af Loven! Men det afgørende er, at det ærede Medlem ikke har den allerringeste Grund til at sige, at Admiral Rechnitzer ønskede i 1925 at blive Admiral, og at jeg var ham følgagtig i dette Ønske. Det er saa fuldkommen i Strid med Sandheden, som noget kan være, der er ikke Skygge af Sandhed deri.

Saa prøver det ærede Medlem paa at snakke sort om Spørgsmaalet „overtalligt Nummer“ eller „udenfor Nummer“. Hver Gang der skal gøres Indstilling til Kongen, hver Gang der skal udstedes Reglementer og lignende, drøfter jeg Sagen — det er jeg nødt til, det maa enhver Minister gøre — med Embedsmændene, undertiden med Direktøren, undertiden med Afdelingscheferne, undertiden med Kontorcheferne, det gælder i Krigsministeriet, det gælder i Marineministeriet, og at jeg under disse Forberedelser har spurgt Embedsmændene: Er der noget til Hinder for, at jeg kan gøre en saadan Indstilling? — og har faaet det at vide, det rækker ikke det fjerneste ved min Udtalelse i Folketinget, som det ærede Medlem fremstillede som usand; at Admiralen ikke har den ringeste Andel deri. Naar det ærede Medlem har saa travlt med at vurdere, hvad andre, der ønsker at beholde deres almindelige Agtelse, kan gøre, tror jeg, han skulde spekulere en Smule paa, hvordan man selv kan optræde, naar man ønsker at bevare en saadan Agtelse.

Ellinger: Den højtærede Minister siger nu, at da han vilde have Rechnitzer udnævnt til Kontradmiral, var det meget naturligt, at han drøftede dette Spørgsmaal med Embedsmændene i Marineministeriet. Det finder jeg ogsaa ganske naturligt. Men den højtærede Minister er altsaa gaaet udenom Rechnitzer, Ministeren har naturligvis ikke villet forhandle om det delikate Spørgsmaal med Direktøren i Marineministeriet, men er gaaet til de andre! Wer das glaubt, bezahlt acht Groschen!

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Det ærede Medlem har Ret i, at jeg forhandlede med andre og ikke med Admiral Rechnitzer. Først da jeg var naaet saa vidt, at Formaliteterne var i Orden, med-

delte jeg ham, hvad min Hensigt var. Det ærede Medlem synes jo ikke at tro en Smule paa, hvad jeg siger; derfor tvivler han vel ogsaa, naar jeg siger, at den eneste, som nærede Betænkeligheder under disse Forhandlinger, var Admiral Rechnitzer, der selv forstod, at det kunde medføre visse Ubehageligheder. Men det, jeg vil have slaaet fast her — og det er rigtigt — er, at det ærede Medlem ikke har Skygge af Bevis for den Insinuation, han har fremsat, den er fuldkommen grebet ud af Luften. Det ærede Medlem vidste i Forvejen, hvad jeg har udtalt i Folketinget, og han har ikke allerringeste Grundlag for, hvad han her fremfører. Det ved jeg, for ellers vilde det være kommet frem.

Ellinger: Jeg kan indskrænke mig til at sige, at Ministerens kraftige Udtryk og Slag i Bordet ikke hjælper noget som helst overfor Kendsgeneringerne.

C. F. Sørensen: I sit første Indlæg spurgte den højtærede Forsvarsminister det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) om, hvor han havde de Oplysninger fra, som er kundgjort i „Berlingske Tidende“. Det ærede Medlem har ikke svaret. Som mit Partis Repræsentant i Underudvalget kunde jeg ogsaa ønske at vide nogen Besked herom og gentager derfor Forsvarsministerens Forespørgsel: Hvor ved det ærede Medlem det fra? Hvem er hans Hjemmelsmand?

Naar det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds hævder, at han ikke gaar længere ud, end han kan bunde, vil jeg sige: Nej, det ærede Medlem har jo visse Erindringer om, at der er temmelig bundløst paa Landbohøjskolen.

M. C. Jensen: Ved den Lejlighed, som Tillægsbevillingslovens Behandling giver, ønsker jeg at udtale en Beklagelse af, at et af de Kriselovforslag, som indgik i det Lovkompleks, der strandede i det høje Folketing, ikke af den højtærede Fiskeriminister er blevet taget ud og søgt gennemført. Blandt de Kriselovforslag, der blev fremsat i Folketinget, var der et om at komme alle vanskeligt stillede Fiskere til Hjælp. Fra alle Partiers Side blev der udtalt Sympati for at gennemføre dette Lovforslag, og blandt Fiskerne ude omkring i Landet var der store Forventninger om, at nu vilde det nok lykkes at faa en Smule Hjælp til Indkøb af Redskaber for dem, som har allervanskeligst ved at skaffe sig Redskaber. Men dette Lovforslag var knyttet uløseligt